

[Finansministeren.]

indtægter på 8 400 kr. mod de nuværende 6 700 kr.

Til gengæld er bestemmelsen ændret derhen, at medens man nu højst kan fradrage forskellen mellem den skattepligtige indkomst og den pågældende maksimalindkomst, så skal man efter lovforslaget kun kunne fradrage højst halvdelen af denne forskel. Ved disse to forandringer opnår man to væsentlige forbedringer i systemet. For det første går man altså højere op med indtægterne, d. v. s. at et betydelig større antal af de gamle selvpensionister og lignende kan komme ind under bestemmelsen; det bliver altså i højere grad end i dag sådan, at folk, der har sikret sig en vis mindre indtægt på deres gamle dage ved arbejde eller ved opsparing, får en lettelse i skatten, der for selvpensionisternes vedkommende i nogen grad modvirker pengeværdiens forringelse. For det andet vil dette, at nedslaget til gengæld højst skal være halvdelen af forskellen mellem den skattepligtige indkomst og maksimalindkomsten, betyde, at skatten ikke stiger så meget ved en indtægtsforøgelse, som den gør i dag. I øjeblikket er det sådan, at hvis personer over 65 år forøger deres indtægt ved en eller anden indsats, så stiger deres skat i hurtigt tempo, fordi nedslagsbeløbet så reduceres stærkt; efter forslaget vil det kun blive reduceret i det halve tempo af det nuværende, og fordelene ved selv at forøge sin indkomst på den ene eller anden måde bliver altså større, end den er i dag.

Til disse fem ændringer i opsparingsfremmende retning på personbeskatningens område skulle jeg måske lige føje udbytte-skatten på aktieselskaber, som jeg skal komme til om lidt; den indebærer, at man fortsat begunstiger de selskaber, som bruger hovedparten af deres indtjening til konsolidering i stedet for at udbetale den som udbytte.

Hvad iøvrigt aktieselskabsskatten angår, indeholder forslaget en betydelig forenkling. De gældende regler om aktieselskabsbeskatning er jo opstået ad flere gange, og de er i deres nuværende form overordentlig komplicerede. De har iøvrigt den ulempe, at den samme indtægt beskattes betydelig stærkere i nogle aktieselskaber end i andre, fordi aktieselskabsskatten er progressiv. Det må imidlertid indrømmes, at progressionen ikke har den samme værdi

og samme betydning for selskaber som for personer. For personer betyder progressionen, at den velhavende beskattes hårdere end den mindre velhavende. Med progressionen i et aktieselskab, som sætter skatten i forhold til den indbetalte kapitalstørrelse, kommer man let ud for tilfældigheder. Det er ikke altid de mest velhavende selskaber, der har den mindste aktiekapital i forhold til indtægten; det kommer meget an på, hvilken kapitalpolitik selskabet har fulgt. Og iøvrigt er naturligvis al beskatning i sidste instans personbeskatning; også aktieselskabsskatten er i realiteten en skat på de personer, som står bag ved selskabet, og disse personer behøver ikke at være mere velhavende i de selskaber, der har en stor fortjeneste i forhold til den indbetalte aktiekapital, end aktionærerne i andre selskaber. Der er derfor ingen tvivl om, at det er mest rationelt at have en proportional skat på aktieselskaber, således som man også har det i visse andre lande.

Forslaget bygger derfor på dette princip; dog har vi bevaret reglen om, at 5 pct. af den indbetalte aktiekapital er skattefri. Aktieselskabsskatten som sådan kan siges at være en art dobbeltbeskatning, og der kan være nogen rimelighed i, at man kun skal have denne ekstra beskatning af en indtægt, hvis indtjeningen er over den normale rente. Iøvrigt betyder 5 pct.s fradraget naturligvis, at proportionaliteten ikke er gennemført fuldtud, og det betyder så på den anden side, at overgangen fra det nuværende progressive skattesystem til det nye ikke bliver så stor. Der ville, hvis man gik over til en ren proportional skat, blive visse tilfælde, hvor et selskabs skat gik meget stærkt ned, i andre tilfælde ville den gå meget stærkt i vejret. Dette modificeres stærkt ved 5 pct.s fradraget. Iøvrigt må en vis overgangsbestemmelse muligvis indføres på dette punkt.

Dette, at man nu går over til proportional beskatning, medfører også, at udstedelsen af friaktier efter lovens ikrafttræden kan gøres skattefri, medens den nu indkomstbeskattes, hvilket på flere måder virker uheldigt. Endvidere bygger forslaget på det princip, at udbytte fra andre selskaber ikke skal medregnes i et aktieselskabs indtægt, og dette ville også være uheldigt, fordi det kunne betyde, at den samme indkomst blev beskattet flere gange; man har derfor nu også en mulighed for